

når man skal se, om kravene er opfyldt, eller hvad man skal gøre for at opfylde kravene.

Kl. 15.40

Men igen: Skal der for alvor ske noget på området, skal vi for alvor få bedre institutioner, er det nødvendigt med flere penge.

Hr. Flemming Oppfeldt sagde i sin ordførertale, at nu faldt børnetallet jo i daginstitutionerne, og så kunne vi jo håbe, det ville lykkes at få nogle bedre daginstitutioner. Det kan vi selvfølgelig godt håbe, men foreløbig er der altså stadig stor mangel på daginstitutionspladser mange steder, og der er stadig mange steder, hvor pasningsgarantien ikke er opfyldt. Indtil det er sket, er der i hvert fald ikke overskud af pladser.

Samtidig kunne vi se for nogle år siden, da børneantallet i skolerne faldt, at det ikke førte til, at vi fik bedre kvalitet i skolerne. Vi ser tydeligt problemerne nu, hvor børnetallet i skolerne stiger igen, så kommer de nedslidte skoler endnu mere i fokus, og det skulle jo nødigt gentage sig på daginstitutionsområdet. Derfor er der i høj grad brug for flere penge til daginstitutionsområdet, så vi kan få nogle gode daginstitutioner.

Jeg vil gerne slutte med at takke ordførerne fra SF og Kristeligt Folkeparti for deres støtte til forslaget, og jeg håber, vi ved at blive ved med at presse på kan sikre, at der efterhånden kommer en bedre kvalitet i daginstitutionerne. Vi håber, at vi kan få de andre partier med hen ad vejen.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Til Enhedslistens ordfører: Det, jeg nævnte i min tale, var, at vi i de seneste år rent faktisk har fået flere kvadratmeter til børnene i institutionerne, og pasningsgarantien, som ordføreren kom ind på i svartalen, skal gennemføres lokalt, for der bliver kaos, hvis den bliver indført fra Folketingets talerstol, uden at der kan sættes vilje bag.

Så vil jeg gerne spørge Enhedslisten: Ville det ikke være det rigtige at give forældrene en ultimativ høj indflydelse på deres børns opvækst og ultimativ høj indflydelse for at sikre en ordentlig kvalitet for børnene? Det kunne f.eks. være, at forældrene selv kunne vælge institutionstype, uanset om den er privat eller offentlig, eller vælge selv at passe deres børn. Det er dét, som den

nuværende regering vil gøre noget ved, og det er også en alternativ måde til at fremme kvaliteten. Vi skal ikke tro, at vi kun ved hjælp af regler og lovgivning kan fremme kvaliteten.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Først til spørgsmålet om flere kvadratmeter: Bygningsreglementet fra 1995 fastslår, som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at der skal være 10 m² pr. barn under 3 år og 6 m² pr. barn over 3 år, men ifølge Forbundet for pædagoger og klubfolk er det kun omkring 5 pct. af daginstitutionerne, der i dag lever op til det. Der er altså meget langt igen, før vi får det nødvendige antal kvadratmeter i daginstitutionerne.

Så til spørgsmålet om frit valg: Enhedslisten går i høj grad ind for frihed til borgerne, og vi støtter varmt den mangfoldighed, der har været på daginstitutionsområdet i mange år. Det har jo altid været sådan, at forældrene kunne lave de daginstitutioner og få barnet i de daginstitutioner, de gerne ville have. I dag er der en mangfoldighed af daginstitutioner, som har været med til at udvikle pædagogikken på mange områder. De er lavet ud fra forskellige pædagogiske og ideologiske overvejelser, og det støtter vi varmt. Men vi støtter ikke, at det skal være pengepungen, der er afgørende. Vi støtter ikke, at nogle skal tvinges til at gå derhjemme, fordi det økonomisk bliver mere fordelagtigt med de mærkelige ordninger, som regeringen overvejer at indføre, og vi støtter bestemt ikke, at nogle skal kunne tjene penge på at lave daginstitutioner.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.